

Bordsvisa vid Kvinnliga Akademikers 50-årsjubileum. 3 april 1954

Melodi: Flickorna i Småland

1. På hindersamma stigar och på spädvuxen fot
där professorer muttrar: tryck dom ner och stå emot,
där har vi sett dem år från år och ständigt fler och fler
på hindersamma stigar komma segrande alltmer.
De är flickorna som läser något vetenskapligt pränt,
de är kvinnorna som kandidat och doktor och docent,
ja de är kvinnorna allt mellan öst och väst och syd och nord
som går tänkande och jobbande på hårdbruten jord.
2. För kärnfysikens gåtor ej de främmande står,
och skär de bort en blindtarm - lätt och lekande det går,
och unga hjärnor tränar de med psykologisk blick
samt forskar i arkiven efter forna tiders skick.
De är flickorna - - - -
3. Med mediciner pillar de och tänder drar ut,
De allestädes verkar - kompetent och resolut,
i juridikens labyrint de hittar suveränt
och diplomatens mantel se de svänger så mondänt.
De är flickorna - - - -
4. Men är du rädd för själiskhet du sökande sven
och törs du ej bland lärda kvinnor söka dig en vän
och tvekar du och tänker: bättre fly som bågens pil,
ej under visdoms yta kan dväljas sex appeal,
Ty - de är flickorna - - - - -
5. Och darrar du vid strålände men akademisk blick
var tröstad sven av sanningen som aldrig dölja gick
vi gör som alla andra - drömmer ljuvt om sagans prins.
Nej säkert här i världen ej bättre kvinnor finns,
ty - vi är flickorna - - - - -

GAMLA KLANG.

O, gamla klang- och jubeltid,
ditt minne skall förbliva
och än åt livets bistra strid
ett rosigt skimmer giva!
snart tystnar allt våra yra skämt,
vår sång blir stum, vårt glam förstämt;
o, jerum, jerum, jerum,
o, quae mutatio rerum!

Var äro de, som kunde allt,
blott ej sin ära svika,
som voro män av äkta halt
och världens herrar lika?
De drogo bort från vin och sång
till vardagslivets tråk och tvång;
o, jerum, jerum, jerum,
o, quae mutatio rerum

Filosofier:

Den ene vetenskap och vett
in i scholares mängder,

Jurister:

den andre i sitt anlets svett
på paragrafer vränger,

Teologer:

en plåstrar själen, som är skral,

Medicinare:

en lappar hop dess trasiga fodral;
o, jerum, jerum, jerum,
o, quae mutatio rerum!

Men hjärtat i en sann student
kan ingen tid förfrysa,
den glädjeeld, som där han tänt,
hans hela liv skall lysa.
Det gamla skalet brustit har,
men k ä r n a n finnes frisk dock kvar,
och vad han än må mista,
den skall dock aldrig brista!

Så slutet, bröder, fast vår krets
till glädjens värn och ära!
Trots allt vi tryggt och väl tillfreds
vår vänskap trohet svära,
Lyft bägam högt, och klinga, vän!
De gamla gudar leva än
bland skålar och pokaler,
bland skålar och pokaler!